

ТОРА ОР • ПАРШІ МІКЕЦ • МААМАР 10

ביאור על הנ"ל

Пояснення сказаного вище:
«Співай і радій, дочко Сіону»

НА ЧЕСТЬ

מוקדש לכבוד הגאון המקובל רבי לוי יצחק שניאורסאהן זצ"ל

Батько Ребе, реб Леві-Іцхок

LikuteiTorah.com

ХАСИДСЬКА ПАРША

likuteitorah.com/uk/torah-ohr/mikeitz/10/

1 ביאור על הנ"ל

Пояснення до сказаного вище.

2 ביאור ענין רני ושמחי בת ציון. הנה ציון לשון זכר ולי' [ולשון] נקבה שהוא בחינת דכר ונוקבא

Пояснення змісту слів «Співай і радій, дочко Ціону». Слово «Ціон» уживається в чоловічому й жіночому роді; це рівень (бхіна) чоловічого й жіночого начал (дехар і Нуква — жіночий аспект, тобто царювання (Малхут)),

דהיינו יסוד דנוק' [דנוקבא] (וירושלים הוא מלי שבמלי היא בחי' חותם כו' ובת ציון היינו כשירדת לבי"ע לברר כו'. ורני היינו שימושך בחי' גבורות דאימא שהן בחינת רשפי אש והסתלקות מחמת התבוננו' [התבוננות] בא"ס כו'.

тобто основа (Йесод) Нукви (жіночого аспекти / Малхут). (А Єрусалим — це Малхут у Малхуті; це рівень печатки тощо. А «дочка Ціону» — це Малхут, коли [вона] спускається у світи творення (Брія), формування (Єцира) і дії (Асія), щоб очищувати їх тощо. А «співай» означає, що має бути притягнутий рівень стриманостей (Гвурот) Імми (матері), тобто розуміння (Біни); це спалахи вогню й відхід, що виникають унаслідок споглядання Нескінченного (Ейн Соф) тощо.

ושמחי חסדים דאימא שהיא בחי' שמחה וגילוי אם הכנים שמחה כו'. וביאור ענין זה יובן בהקדים לבאר ההפרש שבין מלאכים לנשמות.

А «радій» — це милості (Хасадім) Імми, що є рівнем радості й розкриття: «мати синів радіє...». Щоб зрозуміти цю думку, спершу слід пояснити відмінність між ангелами й душами.

הנה המלאכים אין להם רק בחי' רינה ולא שמחה שהרי אין להם עבודת ההמשכה מלמעלה למטה ע"י תומ"צ [תורה ומצות] כו') הוא בחי' גבורות והסתלקות כל בעלי השיר יוצאין בשיר כו' יוצאין מן הכלי.

Ангели мають лише рівень співу (ріна), але не радості, бо їм не властиве служіння притягування згори вниз через Тору й міцвот тощо.) [Спів] належить до Гвурот і відходу: «усі, хто має шир (спів), виходять зі співом...»; вони виходять із посудини.

אך המלאכים אין להם בטול כלי שהגוף על עמדו עומד אלא שמתפעל כו'. וזו היא בחי' רנה שהיא בחי' חיצוניות שהרנה הוא ספור שבחו של מקום.

Але ангели не мають самоусунення (бітуль) посудини, бо тіло залишається на своєму місці, а ангел лише зазнає збудження тощо. Це і є рівень співу — зовнішній вимір (хіцоніют), адже спів — це розповідь про хвалу Всеприсутнього.

3 ועדי"מ מי שעומד לפני המלך מה לו להגיד ולספר רק כשיצא לחוץ ידבר כדי להלהיב ולהלהיט כו'

Для прикладу: що може сказати й розповісти той, хто стоїть перед царем? Лише вийшовши назовні, він говоритиме, щоб запалити й розпалити тощо.

ויציאתם בשיר ותענוג שמתענגין במה שמרבין לספר בגדולת א"ס ב"ה ויוצאים ממקומם מעולם לעולם ומהיכל להיכל ומתכללין בהיכלות כו' ומרנני' [ומרננים / ומרננין] בניגונים

І їхній вихід відбувається з піснею та насолодою, адже вони радіють, докладно розповідаючи про велич Нескінченного (Ейн Соф), благословенний Він; вони виходять зі свого місця, переходячи від світу до світу й від чертога до чертога, вливаються до чертогів (гейхалот) тощо й оспівують це мелодіями.

כי הניגון הוא ענין התפעלות הלב שהוא רק המשכת קול בלא דבור שהקול הוא שיוצא מן הלב בלבד קודם שמתחלק בדבור הפה

Адже мелодія пов'язана з тим, що серце зворушується: це лише продовження голосу без мовлення, бо голос — це те, що виходить із самого серця, перш ніж поділитися на мовлення уст.

ויש כמה מיני נגון הכל לפי האהבה יש אהבה בתענוגים ויש אהבה במרירות (שמתמרמר על ריחוקו מחמת האהבה הגדולה) ויש אשר נגעה עד הנפש כו' וכיוצא בזה.

Є кілька видів мелодій — залежно від любові: є «любов із насолодами», є любов із гіркотою (людина гірко переживає свою віддаленість через велику любов), а є [любов], що сягає самої душі тощо, і подібне.

ודרך כלל היא בחי' אהבה שהאהב' [שהאהבה] כוללת כל הבחי' יומם דאזיל עם כולהו יומין עננא דאהרן כו'.

Загалом це рівень любові, адже любов охоплює всі рівні: «йомам» («удень»), що йде з усіма днями; «хмара Аарона» тощо.

וכמו שלא היה רק ענן א' בזכות אהרן ואעפ"כ [ואף על פי כן] הם ז' ימי סכות ז' מקיפים שמתחלקים חסד שבחסד גבורה שבחסד כו'.

Так само, як хмара була лише одна — завдяки заслугі Аарона, — і все ж вони є сімома днями Сукоту, сімома охоплювальними [світлами] (макіфим), що поділяються на Хесед у Хесед, Гвур у Хесед тощо.

4 והנה רנה זו היא בחי' גבורות דאימא שהיא האהבה מחמת ריחוק כי לפי הריחוק כך תגדל האהבה וההמשכה ממטה למעלה ביתר שאת להיות נכספה וגם כלתה נפשי לחצרות כו'. ונפשי איתיך כלילה.

А ця пісня — рівень стриманостей (Гвурот) Імми (Біни — рівня розуміння), тобто любов, що виникає через віддаленість: чим більшою є віддаленість, тим сильнішими стають любов і притягування знизу догори, тим більшою є їхня сила, аж до слів: «Душа моя прагне й томи-ться за дворами...» і «Душею своєю прагну Тебе вночі».

כלילה דוקא שלא שייך להיות מתאווה אא"כ [אלא אם כן] חסר לנפשו הדבר ההוא שמתאווה אליו והשגת' ריחוק זה הוא מ"ש וצדקתך ירננו וזכר רב טובך יביעו. כי זכר והארה מרב טובך כו'.

Саме «вночі», адже неможливо чогось бажати, якщо душі не бракує того, чого вона бажає. А осягнення цієї віддаленості — це те, про що сказано: «І співатимуть про Твою праведність» та «Промовлятимуть про пам'ять Твоєї великої доброти», адже [це] пам'ять і осяяння від Твоєї великої доброти тощо.

5 וכמה צמצומים עד שנמשך בבחי' צדק מלכותא קדישא. ואי לזאת נכספה וגם כלתה נפשם ובטלה לאוא"ס [לאור אין סוף] השוכן ומתלבש בבחינת מלי' כי אליו ולא למדותיו.

І [є] численні скорочення (цимцумім), доки світло не спускається до рівня Цедек (праве-дність) — святого царювання (Малхут). Тому їхня душа прагне і справді тужить, приходиться до стану самоусунення (бітуль) перед Нескінченним світлом (Ор Ейн Соф), яке перебуває й облачається в рівень Малхут; адже [їхнє прагнення спрямоване] до Нього, а не до Його атрибутів.

רק שאין השגתם באור א"ס אלא במה שנתלבש בבחי' מלי' להיות מלך שמו נקי עליהם שזהו חיותם וקיומם כו'.

Однак їхнє осягнення Ор Ейн Соф обмежене лише тим, що облачене в рівень Малхут: тим, що Він — Цар, а Його Ім'я зветься над ними; це їхня життєва сила (хают) і їхнє існування тощо.

6 ובוה יובן ענין רננא ברמשא מדת לילה שהמלי כשיורדת לבי"ע ובוקעת המסך כו' הנה מחמת ריחוקה כתיב אלקים אל דמי לך אל תחרש ואל תשקוט כו'.

Завдяки цьому зрозуміємо поняття «пісні ввечері» (рінана бе-рамша) — атрибуту ночі: коли Малхут (царювання) спускається у світи творення (Брія), формування (Єцира) і дії (Асія) та пробиває завісу (масах) тощо, то через її віддаленість сказано: «Б-же, не мовчи, не залишайся безмовним і не спочивай...».

ואזי היא בבחי' רינה וזמרה. וכמ"ש נתן זמירות בלילה. וזמרה זו היא התשוקה להתכלל למעלה מתרפקת על דודה כו'.

Тоді вона перебуває у стані пісні та співу, як сказано: «Той, Хто дає пісні вночі». Цей спів — туга за тим, щоб злитися з вищим, «прихилившись до свого коханого...».

ולכן עבודת המלאכים ג"כ ברינה שהרי נמשכים מבחי' מלי' ומלי' דבריאה הוא מקור וחיות המלאכים דבריאה. ומלי' דיצירה וכו'.

Тому й служіння ангелів відбувається в пісні, адже вони походять від рівня Малхут: Малхут світу Брія є джерелом і життєвою силою ангелів Брія, а Малхут світу Єцира — ангелів Єцира тощо.

אך המלאכים אין להם אלא בחי' רינה בלבד לפי שאין מקורם אלא בחי' מלי' בלבד. משא"כ נשיי [נשמות ישראל] הם כלולים מכל הפרצופים (נעשה אדם בצלמנו) או"א [אבא ואימא] זו"נ [זעיר אנפין ונוקבא].

Однак ангелам притаманний лише рівень пісні, бо їхнім джерелом є лише рівень Малхут. Інакше — з душами Ізраїлю: вони охоплюють усі конфігурації (парцуфим) («Створімо людину за образом Нашим»): Хохма і Біна (Абба та Імма), емоційні атрибути (Зеїр Анпін) і жіночий аспект / Малхут (Нуква).

ולכן יש להם ג"כ בחי' שמחה היא בחי' המשכה מלמעלה למטה בתומ"צ [בתורה ומצות] רמ"ח איברין דמלכא ט"ס [ט' ספירות] דז"א

Тому їм притаманний також рівень радості — рівень низхідного проведення згори донизу через Тору й міцвот: «248 членів Царя» — дев'ять сфірот Зеїр Анпін.

כי טפ"ט [ט' פעמים ט'] הם פ"א וג"פ [וג' פעמים] פ"א שבכל ספ"י [ספירה / ספירות] יש ג' כלים פנימי חיצון תיכון הם רמ"ג וה"ח [וה' חסדים] (דאימא) המגדילים הם רמ"ח.

Адже дев'ять помножити на дев'ять дорівнює 81; а три рази по 81, оскільки кожна сфера має три посудини — внутрішню, зовнішню й середню, — становить 243; і [разом із] п'ятьма хасадімамі Імми, які сприяють зростанню, виходить 248.

והמשכה זו בז"א אורייתא מחכמה נפקת ושרשה למעלה מן החכמה תר"ך עמודי אור שבכתר היא גלגלתא ומו"ס [ומוחא סתימאה] דא"א.

Це низхідне проведення відбувається у Зеїр Анпін: «Тора виходить із Хохми», а її коріння — вище за Хохму, у 620 стовпах світла у вінці (Кетері), яким є череп (Гульгалта) і прихований мозок (Моха Стімаа) Аріх Анпін.

וכל האורות נמשכין בז"א כל ארחות הוי"ה כו'. פ"י ארחות להיות הוי"ה כו' הם בחי' תרי"ג ארחין מחיוורתי כו'.

І всі світла проводяться у Зеїр Анпін: «Усі шляхи Гаваї...». Тобто це «шляхи», якими проявляється Гаваї тощо; вони є рівнем 613 шляхів, що виходять із «білизни» тощо.

ונש"י [ונשמות ישראל] הם המקבלים כל האורות הנמשכין [הנמשכים / הנמשכין] בז"א מלמעלה מעלה מכל הבחי' לפי שהם כלולים מהכל כו' כנ"ל. וזהו עכדו את ה' בשמחה להיות נמשך הוי"ה מלמעלה מ"ט [מלמעלה למטה].

А душі Ізраїлю — ті, хто отримує всі світла, що притягуються згори до рівня емоційних атрибутів (Зеїр Анпін), навіть із найвищих рівнів, бо вони включають у себе все тощо, як пояснювалося вище. Ось [значення слів:] «Служіть Гаваї з радістю»: щоб Гаваї сходила згори вниз.

אך מ"מ באו לפניו ברננה. שא"א לבא אל המלך דהיינו להתכלל ממטלמ"ע [ממטה למעלה] אלא בבחי' רננה ברמשא מדת לילה.

Та все ж: «Прийдіть перед Ним із піснею», адже неможливо прийти до Царя — тобто піднятися знизу вгору й бути включеним у Нього, — інакше як через рівень співу, «співу ввечері», властивість ночі.

וצדקתך ירננו בחי' צדק בלבד (שאינן העלאת מ"ן [מ"ן נוקבין] של התחתונים מגיע רק עד המל')

«І вони співатимуть про Твою праведність»: лише рівень Цедек [праведності] (бо піднесення маїн нуквін [«жіночих вод»] нижніми істотами сягає лише рівня царювання (Малхут)).

אבל המשכה מלמעלמ"ט [מלמעלה למטה] (הוא עדי"מ שיבא המלך לכאן) הנה מאליו וממילא נמשך אור א"ס שלמעלה מעלה והיו הדברים האלה אשר אנכי מי שאנכי מצוך כו'.

Але [при] притягуванні згори вниз (це, образно кажучи, ніби Цар прийшов сюди) само собою, природно, притягується вниз Нескінченне світло (Ор Ейн Соф), що перебуває на незмірно високому рівні: «І будуть ці слова, які Я, Той, Хто Я є, наказую тобі...»

7 ועתה נבא לביאור וטעם הפסוק הנה כשהמלי במקומה באצ"י היא נקי ציון. כי ציון מלי סימן וחותם לפי שאז היא מקבלת כל האורות שלמעלי [שלמעלה] ממש הנמשכים בז"א בבחי' יסוד דילה נקודת ציון כו'.

Тепер перейдемо до пояснення й причини цього вірша. Коли царювання (Малхут) перебуває на своєму місці у світі еманції (Ацилут), її називають «Ціон» (Ціюн), адже «Ціон» походить від слова «ціюн», що означає знак і печать: тоді вона отримує всі світла, які справді перебувають вище й спрямовуються до емоційних атрибутів (Зеїр Анпін), на рівень її основи (Йесод) — «точки Ціон» тощо.

דהיינו בחי' תומ"צ [תורה ומצות]. כי עיקר בחי' מצוה הוא במלי שהרי על ידה בא לידי גילוי בפו"מ [בפועל] ממש כו' שביאור המצוה איך ומה היא הוא בז"א וקיום המצוה היא במלי'.

Тобто йдеться про рівень Тори й міцвот. Адже головний аспект міцви належить Малхут, оскільки саме через неї вона виявляється у практичній дії тощо: пояснення міцви — що це таке і як її виконувати — належить Зеїр Анпіну, а виконання міцви — Малхут.

8 וכגון ענין קדש לי כל בכור שהביאור הוא ענין התלבשות חכמה כו'. והקיום בפו"מ [בפועל ממש] הוא ע"י קלף הגשמי והנחה על היד והראש כו'.

Наприклад, йдеться про «Освятити для Мене кожного первістка»: пояснення цього стосується облачення мудрості (Хохма) тощо, а виконання на ділі здійснюється за допомогою фізичного пергаменту та накладання на руку й голову тощо.

ולכן הוא בחי' ציון וחותם שנחקקים בה כל האורות עליונים בחי' חכמה שבקדש לי כל בכור כו' נמשך ע"י הקיום בפו"מ [בפועל ממש].

Тому це є рівнем «Сіону» та печатки, в якій закарбовані всі вищі світла: рівень Хохми у словах «Освятити для Мене кожного первістка» тощо сходить завдяки виконанню на ділі.

וזהו ענין מצות צריכות כוונה שהמצוה היא הקיום בפו"מ [בפועל ממש] והכוונה הוא בחי האורות עליונים הנמשכין כו' (וכשמקבלת כל האורות אזי היא בבחי שמחה)

У цьому й полягає зміст слів «міцвос потребують наміру»: міцва — це виконання на ділі, а намір — це рівень вищих світел, які сходять тощо. (А коли вона отримує всі світла, то перебуває у стані радості.)

אך כשיורדת לבי"ע (שהוא בבחי רנה וזמירות בלילה רננא ברמשא כנ"ל) אזי נקי בת ציון שאז היא יורדת ובוקעת המסך להתלבש בעי' [בשבועים] שרים כדי להכניעם כענין ומלכותו בכל משלה.

Але коли вона сходить у світи творення (Брія), формування (Єцира) та дії (Асія) (що відповідає стану співу й «пісень уночі», «співу ввечері», як пояснювалося вище), тоді її називають «дочкою Сіону», бо тоді вона сходить і пробиває завісу (масах), щоб облачитися в сімдесят князів і підкорити їх, як сказано: «і Його царювання панує над усім».

והנה עיקר ירידתה הוא בזמן הגלות גלו לאדום שכינה עמהם שאז הוא בבחי דבור הנפרד מהקול.

Її головне сходження відбувається під час вигнання: «вони були вигнані до Едома, і Б-жественна присутність (Шехіна) перебуває з ними», бо тоді вона перебуває у стані мовлення, відокремленого від голосу.

9 ועיי"כ [ועל ידי כך] נפשי אויתיך בלילה בגלות ומתרפקת על דודה כו'.

Завдяки цьому — «душею своєю прагну Тебе вночі» у вигнанні, і «прихиляючись до свого коханого...».

אבל בזמן בהמ"ק [בית המקדש] ותרב חכמת שלמה דקיימא סיהרא באשלמותא. לא היתה המלכות יורדת בעצמה לבי"ע לברר כו' רק הבירורין נעשו ע"י ישראל בקרבנות שהיה העשן כו'. והקרבנות היו אשה ריח ניחוח כו' ונעשה יחוד עליון באצילות.

Але за часів Святого Храму, коли «зростала мудрість Шломо» і «місяць перебував у повноті», Малхут сама не спускалася у світи творення (Брія), формування (Єцира) та дії (Асія), щоб очищати їх тощо; натомість очищення здійснювали Ізраїльтяни через жертвоприношення, під час яких здіймався дим тощо. А жертвоприношення були «вогняною жертвою, приємними пахощами...», і в світі еманції (Ацилут) відбувалося вище єднання.

וממילא היו מוכנעים וכפופים להקדושה כו'. ותמיד היו מיחדים השכינה למעלה כו'. ולכן לא נק' בת ציון אלא בזמן הגלות.

Тож вони [сили, що перебувають поза святістю] були підкорені й підвладні святості тощо. І вони [Ізраїль] постійно єднали Б-жественну присутність (Шехіну) нагорі тощо. Тому її називають «дочкою Сіону» лише за часів вигнання.

וע"כ בא הנביא לנחם שאעפ"כ [שאף על פי כן] לע"ל [לעתיד לבוא] תה"י [תהיה] רני ושמחי (ולא עוד אלא שתתעלה בעילוי רב עד שתהיה בבי' הבחינות יחד).

Тому пророк прийшов утішити: попри все, у прийдешньому часі буде «Співай і радій» (і не лише це, але її буде піднесено на велику висоту, аж поки вона не перебуватиме в обох рівнях водночас).

והענין כי הנה יש אתעדל"ע [אתערותא דלעילא] גם בלא אתעדל"ת [אתערותא דלתתא]. למעני למעני אעשה שהרי אתעדל"ת [אתערותא דלתתא] הוא בפסוד"ז [בפסוקי דזמרה] וק"ש [וקריאת שמע] כו' ויש המשכת המצות קודם לכן כמו טלית כו'.

Суть у тому, що справді буває пробудження згори (ітарута делейла) і без пробудження знизу (ітарута делетата): «Заради Мене, заради Мене Я зроблю [це]». Адже пробудження знизу відбувається в Псукей де-Зібра та Шма тощо, а притягування, пов'язане з міцвот, відбувається ще раніше, наприклад у випадку талиту тощо.

רק שההפרש הוא שאינו יורד ונמשך מלמעלה אלא בבחי' חיצוניות. אבל בבחי' פנימיות באו לפניו. לפניו היינו פנימית ברננה דייקא.

Різниця лише в тому, що згори воно спускається й притягується тільки в зовнішньому вимірі (хіцоніют). А щодо внутрішнього виміру (пніміют): «Прийдіть перед Ним»; «перед Ним» (лефанав) означає внутрішній [вимір]; саме «з піснею».

10 ולע"ל [ולעתיד לבוא] הנני בא ושכנתי בתוכך ממש. והיינו בחי' נאם ה' בחי' דבור כענין שכינה מדברת מתוך גרונו של משה.

А в майбутньому: «Ось Я приходжу й оселюся всередині тебе» — воістину. Це аспект вислову «проголошення Імені Б-га (Гавая)» (неум), аспект мовлення, як у вислові: «Б-жественна присутність (Шехіна) промовляє зсередини горла Моше».

וכענין ונתתי מטר ארצכם כו'. ונתתי עשב כו' שאומר כל אדם בק"ש [בקריאת שמע] ע"י שבא לבחי' מס"נ [מסירות נפש] באחד ובכל מאדך הרי נעשה ודברי אשר שמתי בפ"ך כו'.

І як у словах: «Я дам дощ вашій землі...», «Я дам траву...», які кожна людина промовляє у Шма. Коли людина досягає рівня самопожертви (месірут нефеш) у словах «Один» і «всією своєю міццю», здійснюється сказане: «І слова Мої, які Я вклав у твої уста...».

11 ועי"נ [ועל זה נאמר] האלהים יעננו בקול בקולו ש"מ [של משה] כו'. הנני בא מלמעלה למטה מאתעדל"ע [מאתערוטא דלעילא] הנני אני בעצמי למעלה מעלה.

Про це сказано: «І відповів йому Б-г голосом» — голосом Моше тощо. «Ось Я приходжу» — згори донизу, через пробудження згори (ітарута делейла). «Ось Я» (гінені) — Я Сам, надзвичайно високо вгори.

ישכיל עבדי ירום ונשא וגבה מאד. דהיינו מפנימית עתיק שהיא פנימית א"א כו' שם יהי' [יהיה] מעלת משיח כו'.

«Мій слуга матиме успіх, піднесеться, буде звеличений і стане надзвичайно високим». Тобто з внутрішнього виміру (пніміют) Атіка, який є внутрішнім виміром Арих Анпіна тощо: звідти походить велич Мошіаха тощо.

12 ועי"נ ולציון יאמר איש ואיש יולד בה איש סתם. אשה מזרעת תחלה יולדת זכר. ואיש המשכה בוי"ו מאיש העליון כו'.

Завдяки цьому: «І про Сіон скажуть: "Чоловік і чоловік народився в ній"». «Чоловік» — без додаткового означення: «Якщо жінка сіє першою, то народжує хлопчика». А «і чоловік» — це притягнення згори вниз через [літеру] вав від Вищого Чоловіка тощо.

כי והוא יכוננה עליון דהיינו כי ונחה עליו רוח ה' כו'. והריחו כו'. חוטמא דפרדשקין כו'.

Адже «Сам Всевишній утвердить її», тобто «дух Імені Б-га (Гавая) спочине на ньому...», «і Він дасть йому відчутти запах...», «ніс (хотма) де-пардашкін...».

ולפי שהוא יכוננה עליון לפיכך יהי' [יהיה] הכל בחינת איש. איש ואיש יולד כו'. ולכן תהי' [תהיה] רנה ושמחה אפי' [אפילו] בת ציון בחי' שנק' בת.

І оскільки «Сам Всевишній утвердить її», то все буде на рівні «чоловіка»: «Чоловік і чоловік народився...». Тому будуть спів і радість навіть [у] «дочки Сіону» — рівня, який називається «дочкою».

איש מזריע תחלה יולדת בת נקבה (שבחינת בת שמקבלת מאתעדל"ע [מאתערותא דלעילא] תתעלה מאד שתקבל מאתעדל"ע [מאתערותא דלעילא] העליונה כי והוא יכוננה עליון כו' כנ"ל.

«Якщо чоловік сіє першим, то народжується дочка, жіноча дитина». (Адже рівень «дочки», який отримує від пробудження згори, буде надзвичайно піднесений, так що отримуватиме від найвищого пробудження згори, бо «Сам Всевишній утвердить її» тощо, як пояснено вище.)

וע"כ תהי' [תהיה] רני ושמחי ביחד שהן בחי' העלאה והמשכה בבחי' א' שגם בבחי' שמחה היא ההמשכה שמלמעלה תהי' [תהיה] רנה כו').

Тому «співай і радій» будуть разом: рівні піднесення й притягнення згори вниз стануть одним рівнем; адже навіть на рівні радості, яка є притягненням згори вниз, буде спів тощо.)

וזהו ענין נ"ח שמצותה על פתח הבית מבחוץ ברה"ר [ברשות הרבים]. כי הפתח הוא פתחו לי שערי צדק וצדקתך ירננו ומחוץ לפתח הוא ביי"ע והדליקו נרות בחצרות קדשך כו'.

У цьому полягає суть ханукального світильника, міцва щодо якого — поставити його біля входу до дому, зовні, у громадському просторі. Адже вхід — це «Відчиніть мені брами праведності» і «про Твою праведність співатимуть», а зовні від входу — світи Брія, Єцира й Асія: «і запалили світильники у Твоїх святих дворах...».

ואפי' [ואפילו] ברה"ר [ברשות הרבים] כו'. ושם ממשיכין הנ"ח שהוא ענין יחוד אור ושמן ופתילה וגוונין שבאור פנימיים ומקיפים כו' הכל ממשיכים גם למטה מטה והיינו בחי' אתעדל"ע [אתערותא דלעילא] בלבד:

І навіть у громадському просторі тощо. І там притягують згори вниз ханукальний світильник, у чому полягає єднання світла, олії та гнота, а також кольорів у світлі — внутрішніх і охоплювальних тощо: усе це притягують згори вниз аж до найнижчого рівня. І це — рівень самого лише пробудження згори.

LikuteiTorah.com

ХАСИДСЬКА ПАРША

Про це видання

This edition contains the Hebrew text i the English translation.

The Hebrew text of Torah Ohr: © Kehot Publication Society, via Sefaria, CC BY-NC 4.0; formatting adapted.

Our English translation, made from the Hebrew without Kehot's notes: CC BY-NC 4.0.

This edition as a whole: CC BY-NC 4.0. Shuls, schools and non-profit projects may copy, print and share it freely, and may ask for donations to cover the cost of printing; it may never be sold. Credit Kehot Publication Society and likuteitorah.com.
<https://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/>

Український переклад і пояснення підготовлено для LikuteiTorah.com за допомогою ШІ (openai/gpt-6-luna-pro:batch) та звірено з єврейським текстом і Sefaria; редактором-людиною ще не перевірено. Будь ласка, важливе перевіряйте за єврейським текстом.

Ребе просив вивчати маамарим тижневої парші — «Хасидську паршу» — протягом того тижня, розподіливши навчання на сім днів (Sichah of Shabbos Parshas Vayakhel 5725 · Toras Menachem vol. 42, pp. 306-309). Навіщо її вивчати та благословення Ребе: likuteitorah.com/about/the-chassidishe-parsha/

Безкоштовний некомерційний проєкт; тут нічого не продається. Не пов'язаний із Kehot, Sefaria чи Lubavitch Library.
© likuteitorah.com

Із likuteitorah.com/uk/torah-ohr/mikeitz/10/

НА ЧЕСТЬ

מוקדש לכבוד הגאון המקובל רבי לוי יצחק שניאורסאהן זצ"ל

Батько Ребе, реб Леві-Іцхок